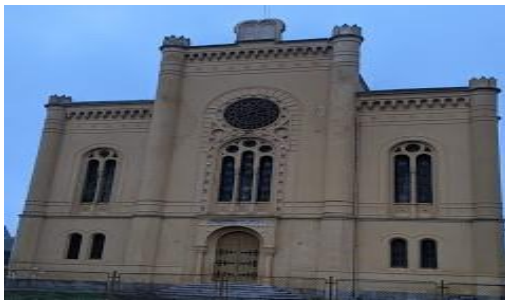

קראלא הייף פון דע

מהנעשה ונשמע • שיחות ואמרי קודש • תמונות
בס"ד, ערב ראש השנה תשפ"ו • גליון פנימי

ג ניצבים וילך – יט אלול

אחר תפילת שחרית שח מר"ש כדלהלן:
הקב"ה אוהב את העניים – שוועת עניים אתה תשמע, צעקת הדל תקשיב ותושיע!
העניים באים לזכותינו במצות הצדקה המקיימת את העולם, ועל ידי שהקב"ה רואה שעוזרים לעניים גם הוא עוזר לעם ישראל, וזהו "פתח תפתח... נתון תיתן לו" – כשאתה פותח את ידך, אתה גורם שהקב"ה יפתח את ידו וישפיע שפע לעולם כולו – "כי בגלל הדבר הזה יברכך ה'!"
מעשה היה בבית כנסת של עשירים, שעמדו על כך שרק אנשי עסקים ובעלי ממון יהיו חברי בית הכנסת. פעם ניסה אדם להצטרף אליהם, אך הם לא נתנו לו: "לך חפש לך מקום אחר, כאן נמצאים רק בעלי מעמד וממון!"
והנה חיפשו חזן. הלך אותו אחד, שהתברך בקול ערב, והציע את עצמו. קיבלוהו. עבר לפני התיבה והסתלסל בקולו "שוועת עשירים אתה תשמע..."
התפלאו – שוועת עשירים? מהו הפסוק הזה? הרי כתוב "וצעקת עניים ישמע" (איוב לד, כח). אמר להם: "איך אומר צעקת עניים, כשכולם כאן עשירים?! איזו צעקה ישמע ה'?"... והרמז הובן...

ד ניצבים וילך – כ אלול

אחר תפילת שחרית שח מר"ש כדלהלן:
הגאון רבי יוסף חיים זוננפלד זצ"ל רבה של ירושלים, היה מפורסם באהבת כל איש ישראל שפיעמה בלבו ובהארת הפנים שהאיר לכל אחד ואחד. יחד עם זאת נזהר היה מלקבל מתנות, ולא רק בממון אלא אף בנתינה שאינה של ממון.
באחת השנים, במוצאי שבת שהחלו בה לומר סליחות, פגש בדרכו לבית הכנסת בקבוצת יהודים שהיתה אף היא בדרכה לאחד מבתי הכנסיות שבעיר לאמירת סליחות. הקבוצה, שראתה את הרב זוננפלד, מיהרה לגשת אליו וביראת כבוד בירכוהו בברכת "שבוע טוב"; רבה של ירושלים כדרכו השיב להם במאור פנים בברכת "שנה טובה", והמשיך לדרכו.
לפתע נעצר הגר"ח והחל חוזר במהירות לעבר אותם האנשים שברכוהו, וכאשר הגיע אליהם ברכם שוב במאור פנים בברכה נוספת "שנים טובות", למרבה פליאתם.
"ילמדנו רבינו", שאלוהו, "מה ראה צורך לדלוק אחרינו ולברכנו בברכה נוספת זו?" השיב להם הגר"ח זוננפלד זצ"ל: "כשיהודי מקבל מרעהו דבר מה, צריך הוא להשיב לו בכפל כפליים ממה שקיבל הימנו, ועל כן כאשר אני מתברך בברכת 'שבוע טוב' אני משיב בברכת 'שנה טובה'. אך משהמשכתי בדרכי התבוננתי בברכתי, ונוכחתי שאתם ברכתם אותי בשבוע שלם שיעבור עלי לטובה, ואילו הברכה שלי אמורה רק כלפי חלק מן השבוע, כיון שמסתיימת השנה

ב ניצבים וילך – יח אלול

בלחיים אחר תפילת שחרית שח מרן רבינו שליט"א היום חל יומא דהילולא של זקני המהר"ל מפראג זי"ע
מילדותו שקד על לימוד התורה בקדושה ובטהרה, התנגד ללימוד בדרך פלפול בסברות שונות ומשונות ולכן לא למד בישיבה אלא מספרים באופן עצמאי. הזהיר מדרכים ומנהגים חדשים, סבר כי יש להתחיל בלימוד המקרא, לאחר מכן משנה ואח"כ תלמוד בהתאם לדרך הלימוד של התנאים, האמוראים, הגאונים וכל האחרונים ולא כפי שיש המתחילים ללמוד בגיל 6 תלמוד ולבסוף מגיעים למשנה.

בהמשך היום הגיע מרן רבינו שליט"א לביקור מרומם בעיר אופקים, במהלכה קיבל קהל לעצה ולברכה ולברכת השנים.

מסופר על יהודי שעבר על כל העבירות החמורות שבתורה, שבא לפני הרה"ק ה"אוהב ישראל" מאפטא זי"ע וביקש להורות לו דרך תשובה. התרגש הצדיק ואמר במרירות: יהודי שהתנהג כ"כ לא יפה כלפי אביו שבשמים, כלום יש לו עוד תקוה? היוכל לחזור בתשובה? אך מיד חזר בו ושאג בקול אדיר: כן, הוא יבקש מהשם יתברך 'השיבנו ה' אליך ונשובה חדש ימינו כקדם'. קד"ם נטריקון ק'ן דוד מ'נשה שעשו תשובה. כן, הוא יכול עדיין לשוב, הוא עוד ישוב כי לא ידח ממנו נדח. וכך היה. היהודי זכה לתשובה שלימה.

בשיעור בין מנחה למעריב עורר מרן רבינו שליט"א בענין אמירת לדוד ד' אורי

ועל התופעה שמי שכבר אמר במנחה, אם לאחר מכן הוא מתפלל ערבית במנין בו אומרים 'לדוד', אזי לפני אמירת הפרק הוא הולך לדרכו. הרי כבר אמרתי היום, יש לי תעודת ביטוח, 'המוסיף גורע'.

כך גם הפוך. מי שעתיד לומר בערבית, יוצא מתפילת מנחה לפני 'לדוד'.

והביא את דבריו הנפלאים של הרה"ג אברהם מרגלית רבה של כרמיאל, שבזה רואים שלושת סוגי ההתנהגות של בני האדם בחודש אלול.

יש כאלו שיחפשו לעשות את הטוב ביותר. יש כאלו שינסו 'לברוח' מקיום תורה ומצוות בכל מצב בו הדבר מתאפשר, ויש את אלו שנוהגים באלול כמו בשאר ימות השנה.

כמובן, המטרה שלנו היא- להיות מוסיף והולך. להתאמץ בחודש זה ביתר שאת ויתר עוז.

יהודי עשה את המאמץ ונשאר לאמירת 'לדוד' בערבית למרות שכבר אמר ב'מנחה'. מגיע לו יישר כוח גדול...

אבל מעבר לכך, אולי דווקא אמירת "אמן יהא שמיה רבה" בקדיש שלאחר 'לדוד' תעמוד לו בשעת הדין. מי יודע?

לקראת סופו, ונמצא שבעל חוב אנוכי; לכן שבתי על עקבותיי לברך אתכם בשנית בברכת 'שנים טובות'."

בצהרי היום הגיע מרן רבינו שליט"א לפעילות רוחנית בכפר מימון, וקיבל קהל לעצה ולברכה.

בשיעור בין מנחה למעריב שח מר"ש כדלהלן:

פעם בא יהודי לפני הרה"ק רבי משה מרדכי מלעלוב זי"ע (בימים שהיה דר בעיר תל אביב) ואמר לו: אספרה נא לרבי מעשה שהיה לזקני עם זקין הקדוש.

פעם הלך הרה"ק רבי דוד מלעלוב זי"ע מלובלין, אחר שהותו אצל רבו הרה"ק ה'חזזה' מלובלין זי"ע, אל עבר העיר לעלוב. מרוב ענותנותו ודלותו עשה את דרכו רגלי, כי לא היה בידו אפילו כמה פרוטות לשלם ל'בעל עגלה'. בעודו בדרכו עמד לכבודו יהודי שנסע על גבי עגלה ושאלו לאן פניו מועדות, ענהו רבי דוד שפניו מועדות אל עבר העיר לעלוב. אמר לו האיש: יעלה נא מר על מרכבתי ונעשה את דרכינו בצוותא, כי דר אנכי בכפר הסמוך לעיר לעלוב, ובדרך נסיעתי אעבור שם.

בהגיעם אל עבר העיר לעלוב הודה לו הרה"ק ונענה אליו: הנה יש לי בית מדרש כאן בעיר זו, ואבקשך שתבוא אלי ביום א' דסליחות. אותו יהודי חשב מיד לעצמו: אה, הנה רק עשיתי עמו חסד, וכבר ברצוני לנצל אותי שאבוא להשלים לו מניין בבית מדרשו, והחליט על אתר כי כשיגיע היום לא ישים פניו אל עבר העיר לעלוב.

אתא ובא יום ראשון של סליחות, והרה"ק נכנס אל בית מדרשו כשהוא תר בראשו אנה ואנה, ומשלא מצא את מבוקשו חזר לחדרו. וכך היה כמה פעמים בזה אחר זה, שיצא מחדרו וחיפש בין הקהל, ומכיון שלא מצא חזר אל חדרו. אדהכי והכי נתעורר אותו יהודי וחשב לעצמו: הן הרבי מלעלוב אדם קדוש הוא, ומה כבר ביקש ממני שאכנס אליו, מדוע לא אקיים בקשתו? ובתוך כך עלה על מרכבתו ונסע אל עבר העיר לעלוב ונכנס לבית המדרש.

משיצא עתה הרה"ק וראהו עומד שם, ניגש מיד לאמירת סליחות, ולאחר מכן אמר לו: הנה בשנה זו עשית עמדי טובה גדולה, וברצוני היה לברכך ולהשפיע עליך שפע רב וכל טוב, על כן קראתיך שתבוא אלי ביום א' דסליחות, כי עתה עת רצון גדול בשמים ממעל; וכעת אברכך שתהיה לך ולזרעך אחרך עשירות מופלגת ואריכות ימים ושנים.

ואמר היהודי: הריני נינו של אותו יהודי המתברך, ומעיד אני שהברכה התקיימה במלואה, בכל הדורות מני אז גדלה עשירותם והאריכו ימים. ומזה נלמד מעלת האי יומא רבה..

אחר תפילת מעריב הגיע מרן רבינו שליט"א להשתתף בשמחת הוואך נאכט ל'ה' אריה בהר"ר מאיר לינדנבוים הי"ו ונכד להרה"ח ישראל לינדנבוים שהתקיים בבית חמיו הרה"ח יהושע שרף גבאי ביהמ"ד דחסידי ויזניץ באשדוד.

ה ניצבים וילך – כא אלול

בצהרי היום הגיע מרן רבינו שליט"א לפעילות רוחנית בנתיבות, וקיבל קהל לעצה ולברכה.

בשיעור בין מנחה למעריב שח מר"ש כדלהלן:

בספר 'מאיר עיני ישראל' מובא מה שסיפר רבי הלל זקס זצ"ל, נכד מרן החפץ חיים זצ"ל: זוכר הוא כי בהיותו ילד בבית אביו הגאון רבי מענדל זקס זצ"ל, חתן החפץ חיים, אמר את הסליחות עם בני הישיבה בראשות סבו החפץ חיים, וכדרכו של ילד החל באמירת הפיוטים בכוונה ובהתלהבות, והנה לפתע פנה אליו החפץ חיים ואמר לו:

"ילדי היקר, חבל שאת עיקר כוונתך אתה משקיע כבר באמירת הפיוטים, שאין הם עיקר הסליחות! מן הראוי לכוון ולבקש ביותר אחר כך, בפסוקים שמובאים, כמו 'זכור רחמך ה' וגו', שזה העיקר, הבקשות וההבטחות שיש בפסוקים!'" (שהרי הפיוטים, על אף ערכם וחשיבותם, חיבורם הראשונים ואולי קדמונים יותר, אך אין זה כערך של ההבטחות והבקשות שנמצאות בפסוקים).

ורבי הירש זצ"ל העיד על עצמו, שפרק זה בהלכות תפילה שלימדו סבו הגדול לא מש מזכרוננו עד זקנה ושיבה.

יום ו' שב"ק ניצבים וילך – כב אלול

אחר תפילת שחרית שח מר"ש בהכנה לשבת סליחות הבעל"ט בין הדברים אמר כדלהלן:

הכוח לעבודה הרוחנית של ימי הסליחות ניתן לאדם בשבת סליחות. בשבת עצמה אמנם אין אומרים סליחות ואין מתוודים על עוונות, שכן שבת עניינה תענוג: "וקראת לשבת עונג". [על אף שבעדת ג'רבא אומרים סליחות גם בשבת] אלא שב"ת ר"ת ש'בת ב'ו' ת'שוב, ובשבת עצמה יש כל מרכיבי התשובה: שבת אותיות ת'שוב' ואותיות ב'ש'ת'.

קדושת השבת מרוממת את היהודי למדריגה עליונה מאוד, שבה אין כל מקום לחטאים, ואין צורך בסליחות וכפרות. היהודי מתעלה מעל לחטאים, והוא שלם בלי שום פגם רוחני.

אחר הטבילה במקוה לכבוד שבת, למד רבינו שליט"א שנים מקרא ואחד תרגום. אחר מכן אמר שיר השירים.

שב"ק ניצבים וילך – כג אלול

לרגל חינוך בית המדרש החדש של קהילה הקדושה "ישועות משה" ויזניץ באשדוד, שהוקם בתוך כשבוע, הגיע מרן רבינו שליט"א להתפלל עימם קבלת שבת ברוב עם.

בין מנחה לקבלת שבת למעריב שח מרן רבינו שליט"א בדברות קודש בעניני הפרשה עם דומ"צ ויזניץ הגאון חגי משה צין שישב לימינו ואשר הודה למר"ש אשר בא לחזקם ועם הרה"צ שמעון ארנסטר שישב לשמאלו. אחר מנחה עברו האורחים להתברך בברכת שלום עליכם.

~ שוה"ט ליל שב"ק ~

מרן רבינו שליט"א ערך שוה"ט כשעה אחר התפילה בביתו נאוה קודש.

במציגת והגבהת הכוס לקידוש כיבד מר"ש את בנו ה"ה שמעון הי"ו

~ ~ ~

לפני "מנוחה ושמחה" החל מר"ש בניגוני שמחה וגאולה וכן בניגון החדש שהלחין על המילים "העלף מיר ארויס הייליגער באשעפער"

~ פירות טיש ~

בפירות טיש אחר חלוקת השירים מהקוגלעך שח מר"ש:
את"ם אותיות אמת אם הולכים בדרך האמת וניצבים חזק על
האמת, הרי אז היום דא ראש השנה, יש לנו עם מה לגשת
ליום הדין.

~ צפרא דשבתא ~

מן רבינו שליט"א עבר לפני התיבה בלהבת אש קודש
לתפילת שחרית ומוסף והתכבד בעליית שיש
התעוררות מיוחדת עת שורר מר"ש א-ל אדון"ו" במקומך"
בניגוני רגש.

אחר עליית שלישי ערך מר"ש מי שברך מיוחד לכ"ק אדמו"ר
מבעלזא שליט"א

ואחר קריאת מפטיר ערך מר"ש מי שברך לגדולי התורה
והחסידות ואדמו"ר ורבי אשדוד לכל המתפללים ולכל תומכי
בית קראלי שיזכו לשנה טובה ומתוקה ובכתיבה וחתימה
טובה, וענו כל העם אמן.

אחר התפילה עברו אנ"ש להתברך בברכת "גוט שבת".

~ קידושא רבא ~

אחר התפילה השתתף מן רבינו שליט"א בקידושא רבא
להולדת הבת לידי"נ רב ק"ק צאנז הרה"ג יצחק אהרן ישראלי
שליט"א, שכיבד את מר"ש לקדש על היין ולהוציא את הקהל.
במהלכה שוחח מר"ש עם הרה"ג צבי הירש ויזניצר רב
קהילת אמרי חיים ומרבי אשדוד והרה"ג ישעי' שלום קאהן
ר"י טאלנא.

מר"ש אמר שמן השמים גילגלו שהשמחה תתקיים בשבת
ערב ראש השנה בכדי שיוכלו לברך ולהתברך מהרב בעל
השמחה בברכת השנים

בבואו ובצאתו עברו רבים להתברך בשבתא טבא ובברכת
השנים.

~ עתיקין קדישין ~

סעודת צפרא דשבתא ערך מן רבינו שליט"א בביתו נאוו
קודש. במזיגת והגבהת הכוס לקידוש כיבד מר"ש את ה"ה
שמעון הי"ו ושרו המזמורים כנהוג.

~ ~ ~

אחר הלחיים בסעודת עתיקא קדישא שח מר"ש כדלהלן:
במוצאי שבת קודש זו נעמוד לאמירת הסליחות הראשונות,
ופרשת השבוע כמו מכינה אותנו לקראתן. "וְהָיָה כִּי יָבֹאוּ
עֲלֶיךָ כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה... וְהִשְׁבַּחְתָּ אֶל לִבְּךָ" (דברים ל', א'),
ורק לאחר מכן נאמר "וְשַׁבְתָּ עַד ה' אֱלֹהֶיךָ". תחילה השבה
אל הלב, ואחר כך שיבה אל הקב"ה.

ולכאורה, מה כה קשה בהשבה אל הלב? הלוא אדם יודע
את עצמו טוב מכל אדם. אלא שדווקא כאן מונח הקושי
הגדול: האדם הוא הדיין של עצמו, והוא גם בעל הדין העומד
לפניו, ומטבע הדברים דיין כזה נוטה תמיד לזכות.

~ ~ ~

אחר מכן החל מר"ש בניגון החדש והמרגש שהלחין על
המילים "לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל..."

בתוספת הקדמה ופתיח איטי חדש שהלחין מר"ש השבוע
על המילים אנא ה' הושיעה נא...

~ ~ ~

אחר ה'יוה"ה החל מר"ש בניגון "מנוחה ושמחה" בלחן יו"ט.

~ ~ ~

בלחיים שח מר"ש כדלהלן:

הרה"ק בעל הישועות משה מויזניץ זי"ע היה אומר בידי
ממונות עושים פשרות אבל עקונות היהדות אין פשרות.
וזה אפשר לרמז בפרשתינו, את"ם ר"ת מ'שה א'מת ת'ורתו
א'מת אם נצבים ועומדים חזקים על עקרונות היהדות
והתורה הק' בדרך שהתווה לנו משה מורשה לדורות, הרי
אז וילך הכל הולך כמו שצריכים ורוצים שילך.

~ ~ ~

אחר הזמירות כנהוג החל מן רבינו שליט"א את הניגונים
שהלחין על המילים "רחם בחסדך..." "צמאה נפשי
לאלוקים..." חזן וקהל. אחר מכן הורה לשיר שוב יחדיו את
הקטע של "זכור אהבת קדומים..." וכן את הניגון המהיר
שהתאים על המילים "לבי ובשרי ירננו לא-ל חי"

~ ~ ~

לפני דברות הקודש החל מר"ש בשירת סולו בניגון להודות
לך... חזן וקהל

בתוך דברות הקודש שח מר"ש כדלהלן:

מי לא מכיר את המשל עם כת הליסטים שחבשם המלך
בבית האסורים. חפרו מחתרת, פרצו וברחו, ואחד מהם
נשאר ולא ברח. בא שר בית הסוהר והכהו במקלו, אמר לו:
קשה יום, הלא המחתרת חתורה לפניך, ואיך לא מיהרת
הימלט על נפשך.

והנמשל: המחתרת היא התשובה, ובה אפשר להימלט
מפחת המעשים, ומי שאינו בורח בה גדול עונו. כי הלא
התשובה לפניך, קלה לביצוע, ואיך לא מיהרת הימלט על
נפשך.

ויש להבין במשל, מדוע שר בית הסוהר הכהו במקלו וצעק
עליו 'קשה יום'. הלא אלו שברחו וייתפסו יקבלו עונש נוסף
על בריחתם, ומדוע מי שלא ברח מקבל עונש על כך שלא
ברח.

והתשובה: מי ששם אותם בבית הסוהר הוא המלך, והוא
האחראי להעניש את החוטאים. כרגע זה רק מעצר, והעונש
שמחכה להם כבד מנשוא. בא שר בית הסוהר ורואה
שהליסטים שנשאר בפנים אינו מבין מה העונש שמחכה לו,
והוא חושב שהכלא הוא כבר העונש.
לו חכם ישכיל ויבין מה העונש המצפה לו, היה גם הוא בורח
בלי חשבונות. כן הדבר לגבי מצוות התשובה. מי שאינו בורח
אל התשובה, אות הוא שלא הפנים והבין כמה גדול עונו
וכמה חלילה עונשו גדול.

~ ~ ~

מן רבינו שליט"א זימן וכיבד את ה"ה שמעון בהגבהת הכוס.

~ ~ ~

לאח"מ קמו לריקוד שמחה וכן בניגון שהלחין מר"ש על
המילים "פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון".

והמשיך בניגון שהתאים מר"ש על המילים "שבענו מטובך".
בסיום איחל גוט שבת

כן זימרו ממקומך מלכינו תופיע, אל תירא, שמע ישראל, הן גאלתי.

~ ~ ~

לפני ברכת המזון למד מרן רבינו שליט"א בקול מתוך הספר הק' "נועם אלימלך" והסביר בטו"ט כמנהג רבוה"ק זי"ע והוסיף נופך מדיליה.

~ ~ ~

אח"מ קם מר"ש לריקוד בניגון החדש שהלחין על המילים "תהילת ה' ידבר פי ויברך כל בשר"

~ ~ ~

בהשמים מספרים כיבד מר"ש את ה"ה אביגדור" אחר ברכת המזון קם מר"ש לריקוד של מצוה.

~ רעוא דרעוין ~

מרן רבינו שליט"א ערך "סעודה שלישית" בהיכל "רעוא דרעוין" דקהילתנו הק' רובע ו' אשדוד.

אחר הזמירות כנהוג פתח מר"ש בדברי תורה ובעניני דיומא: פירש כ"ק האדמו"ר מסלונים בעל ה'נתיבות שלום': – אתם נצבים היום כולכם לפני ה' אלקיכם. הוא החדש הגדול שנתן הקב"ה ביום זה, שהדין איננו לפני שום שר וממונה אלא לפני הקב"ה בכבודו ובעצמו. וכדאיתא בתורת אבות ממרן הס"ק מסלונים זי"ע, שכאשר הדין הוא לפני שר הרי משועבד הוא לחוקים ואינו יכול לשפוט כי אם ע"פ החוק, אבל אם הדין הוא לפני המלך בעצמו הרי המלך הוא למעלה מכל החוקים. וזהו מחסד ה' ורחמי שנתן לישראל ביום הדין שאתם נצבים היום כולכם לפני ה' אלקיכם בכבודו ובעצמו, לא לפני מלאכים ושרפים, אלא הקב"ה בעצמו יושב על כס המשפט, כי רצונו לשפוט בעצמו את עמו, כאב הרחמן המבין נכונה את נפש הבן ויודע את כל יסורי הנפש שיש לו מהחטא. וכלשון חז"ל (ר"ה יח.) שבר"ה כולם נסקרים בסקירה אחת, שהקב"ה סוקר את כל המפעל.

וכאשר יש ליהודי גודל ההבנה במשמעות הרגשה הזאת שכולם נסקרים בסקירה אחת וגם הוא בכלל, הרי זה גופא הרוממות הגדולה ביותר.

וכמו ששמעו פ"א את מרן הס"ק מסלונים זי"ע אומר בינו לבין עצמו: "הכל כדאי הכל כדאי אביא אתם נצבים היום כולכם לפני ה' אלקיכם", והכוונה ה' נראה, על כל התוכחה שנאמרה לפני אתם נצבים שהכל כדאי וכו', שבר"ה מגיע יהודי לגדלות כזו שאתם נצבים היום כולכם לפני ה' אלקיכם וכולם נסקרים לפני ית' ובבחינה זו יום ראש השנה הוא בבחי' אחת בשנה שבו יהודי ניצב לפני ה' אלקיכם בעצמו

אחר הזמר "דרור יקרא" שח מר"ש מיומא דהילולא ה 200 של השרף מסטרעליסק זי"ע שחל בשב"ק.

בתוך דבריו סיפר מר"ש שבצעירותו עמד להוציא ספר מתורתו של בעל ההילולא, אלא כשראה שמישהו אחר הוציא כבר ספר, גנז מפני השלום את ספרו.

~ ~ ~

אח"מ זימן מרן רבינו שליט"א ברכת המזון על הכוס.

בהגבהת הכוס כובד הרב יוסף פרידמן הי"ו

אחר מעריב בזמן "רבינו תם" עברו אנ"ש להתברך בברכת אגוטע וואך. אחריה ערך מר"ש הבדלה ברוב עם.

~ מלוה מלכה ~

בסעודת "מלוה מלכה" הזכיר מר"ש את הילולות הצדיקים.

~ סליחות ראשונות ~

קהל אנשי שלומינו אמרו את הסליחות בראשות מרן רבינו שליט"א, לפני כן נשא מר"ש שיחת התעוררות.

האזינו א – כד אלול

אחר שחרית שח מר"ש מהילולת הגה"ק החפץ חיים זי"ע וקרא להתחזק בלימוד בספרי משנה ברורה וחפץ חיים.

אחר תפילת מנחה ביכה מרן רבינו שליט"א את פטירתו של המחנך הרב יהושע דוד ויספיש זצ"ל, ששמו יצא לפניו.

ב האזינו א – כה אלול

אחר תפילת שחרית ביכה מרן רבינו שליט"א את פטירתו בשיבה טובה של המשפיע הגאון הצדיק הרב ישראל יצחק בזאנסון זצ"ל המנוח היה צייר מומחה גדול מאוד במקצועו, במקביל לעבודתו האומנותית זכה לחבר מספר ספרי מפתח

מרן רבינו שליט"א הגיע לפעילות רוחנית וקבלת קהל לעצה ולברכה בעיר רעננה.

במהלכה ביקר מר"ש אצל כ"ק אדמו"ר מקליוולנד שליט"א והתברכו בברכת השנים.

לעת ערב השתתף מרן רבינו שליט"א בשמחת הבר מצוה להבה"ח משה בן הר"ר אליעזר לוי הי"ו גבאי יגדיל תורה.

ג האזינו א – כו אלול

מרן רבינו שליט"א עבר לפני התיבה לתפילת שחרית והדליק נר לרגל הילולת הגה"ק בעל בית שערם זצ"ל

אחר תפילת שחרית שח מר"ש כדלהלן:

הגה"ק רבי עמרם בלום זי"ע אב"ד אויפאלוב' 'בית שערם' רבינו נולד בשנת תקצ"ד לאביו הג"ר יצחק יעקב, שכהן כאב בית דין בעיר, ולאמו בת הגה"ק רבי עמרם רוזנבוים, ("רבי עמרם חסידא"), שעל שמו נקרא.

בצעירותו עברה משפחתו לעיר קראלי. בילדותו למד עם הגאון שלמה זלמן אולמן ממאקווא, שהתרשם ממנו לאחר פגישה מזדמנת ביניהם. בהיותו כבן י"ז נפטר אביו, ומאז דאג ללימודו רב העיר קראלי הג"ר מאיר פרלס זצ"ל.

אחר תפילת מעריב השתתף מרן רבינו שליט"א בשמחת הבר מצוה להבה"ח משה יהושע בן הר"ר הערשי שטיין הי"ו

קול קראלי

עדכונים ♦ שיחות ודרשות ♦ סיפורים ♦ ניגונים

074-7962278 אידיש

03-7236730 עברית

שמעו ותחי נפשכם

מערכת דע קראלע הויף - דוא"ל: a0747962278@gmail.com לעדכונים ולהצטרפות לרשימת התפוצה